

ver for så vidt angår den egentlige forskeruddannelse.

Spm. nr. S 167

Til forskningsministeren (15/4 98) af:

Christine Antorini (SF):

»Hvorfor har forskningsrådene ændret ansøgningsprofilen, når det fremgår af Forskningsministeriets notat af 1. oktober 1997, at Frejaprojektet skal ledes af anerkendte, gerne kvindelige, forskere, og vil ministeren tage initiativ til at ændre ansøgningsopslaget i forlængelse af Forskningsministeriets notat?«

Begrundelse

I ansøgningsopslaget til Frejaprogrammet, som bl.a. ligger på Forskningsrådets hjemmeside, fremgår det, at Frejaprojektet fortrinsvis skal ledes af »yngre og primært kvindelige forskere«.

Svar (24/4 98)

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

»I anmærkningerne til konto nr. 19.17.01 på finansloven for 1998 er der om kriterierne for Freja-projekter bl.a. angivet følgende: »FREJA-projektet skal ledes af anerkendte, gerne kvindelige, forskere, der får til opgave at samle nye forskergrupper af yngre forskere, gerne kvinder, omkring sig. Der vil ved opslag blive opfordret til, at også kvinder søger, ligesom det er tanken, at der ved sammensætningen af forskergrupperne skal tages ligestillingsmæssige hensyn. Projektet vil blive baseret på positiv særbehandling inden for rammerne af ligebehandlingsloven.«

Det er således klart forudsat, som det fremgår af opslaget, at kvindelige ansøgere får en positiv særbehandling på områder, hvor der er beskæftiget færre kvindelige forskere end mandlige. Der er fra Ligestillingsrådet opnået den fornødne dispensation hertil.

Derudover er det også forudsat, at projekterne skal samle nye forskergrupper af yngre forskere. Imidlertid må denne forudsætning forstås således, at det er deltagerne i forskergrup-

perne, der primært skal være yngre forskere, hvorimod der ikke kan indfortolkes en forudsætning om, at også ledelsen af disse forskergrupper nødvendigvis eller primært skal være yngre.

Jeg må derfor medgive spørgeren, at det er noget af en tilsnigelse, at opslaget har opstillet et sådant kriterium, og jeg vil tage initiativ til, at misforståelsen bliver rettet.

Ad spm. nr. S 1384

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tom Behnke stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (1. samling), forhandlingerne side 4370, lød således:

Til justitsministeren (6/2 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvem har bevisbyrden, når en bil uden nummerplader er henkastet på offentlig vej, og ejeren af bilen oplyser, at han har solgt bilen til en mand, som han tilfældigvis ikke kan huske navnet på?«

Supplerende svar (23/4 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Trafikministeriet, der har oplyst følgende:

»Som begrundelse for anmodningen anføres, at det ikke sjældent sker, at politiet finder biler uden nummerplader henkastet på offentlig vej. I mange tilfælde drejer det sig om gamle og udtjente biler. Politiet kan ved hjælp af stelnummeret finde ejeren af bilen, som måske oplyser, at han lige har solgt bilen eller foræret den til en mand, hvis navn han ikke kan huske.

Endvidere anføres, at det må forventes, at fænomenet stiger i takt med, at de periodiske syn gennemføres. Det vil derfor allerede nu være hensigtsmæssigt at få afklaret bevisbyrden og eventuelt ændre loven, så det altid er den sidst registrerede ejer, der har ansvaret, medmindre han skriftligt kan dokumentere, at han har solgt eller overdraget bilen til en anden navngivet person.«